

Vi have lige nylig tilendebragt Forhandlingen om Lærerlønningerne. Man har fra alle Sider været enig om, at Lærernes Kaar burde forbedres, og at det er en Uting, at Lærere, som skulle meddele Børn Undervisning, sidde med økonomiske Sorger, ere optagne af Plagen ved at skaffe det daglige Brød til sig selv og deres Familie, og at Skoleundervisningen vil kunne lide derunder. Hensynet til Undervisningen har baade denne Gang og tidligere været saa stærkt raadende, at man har udtalt sig velvilligt for at forhøje Lærernes Lønninger. Det drejer sig jo om ret anseelige Beløb, men vi Socialdemokrater gaa med Glæde med til Foranstaltninger af den Art. Vi ville meget gerne være med til at forbedre Lærernes Kaar og derved, saa vidt det er muligt, fri dem for de økonomiske Sorger, der kunne virke skadeligt og ødelæggende ikke alene paa Læreren selv, men ogsaa paa den Undervisning, han skal meddele Børnene. I Betragtning af denne vor og andre Partiers Stilling til Lærerlønningerne forekommer det mig, at den Foranstaltning, som det drejer sig om i dette Øjeblik, i Forhold baade til Lærerlønningerne og saa meget andet, er en meget lille og meget beskeden Foranstaltning. Men det er tillige en Foranstaltning, der i meget høj Grad kan siges at være til Gavn for Skolen og den opvoksende Slægt, og som Følge heraf burde den mødes med mindst lige saa stor Interesse som den, hvormed man har mødt Kravet om større Lærerlønninger.

At man giver de Børn, der mangle tilstrækkelig Ernæring, Mad, vil fri dem for at have Sultfølelser, naar de sidde i Skolen, vil fri dem for den Madsorg, som desværre saa mange af dem nu plages af, og det vilde sikkert være til Glæde, ikke alene for de paagældende Børn, men for os alle sammen at vide, at det nu var saadan, at Børn ikke længere behøvede at sidde sultne paa Skolebænken, idet Skolen sørgede for, at der, i det mindste i nogen Maade, var raadet Bod paa den Mangel, der hidtil havde været.

Som jeg sagde før, er der Forskel paa Forholdene i Byen og paa Landet, og værst ere vel Forholdene i de store Byer, hvor Børnenes Gerning udenfor Hjemmet bestaar i at være Arbejdsdrenge paa Fabrikker eller Bydrenge, der trække rundt med Trækvogne eller slæbe med Pakker. De have Slid og Slæb i deres tidlige Barneaar, men faa ikke Mad i deres Pladser. Der tænkes ikke paa, at de, naar de

saaledes slide og slæbe, ogsaa burde have et lille Maaltid Mad i den Tid, de ere i Tjeneste. For saa vidt har Børnearbejdet paa Landet en lys Side, som Børnene, naar de sendes ud, dog faa Mad i deres Pladser, og det er vel ofte saadan, at Fattigfolk i ikke ringe Grad tage Hensyn netop hertil, altsaa at de sende deres Børn ud paa Arbejde for derved at medvirke til, at de udenfor Hjemmet kunne faa den Ernæring, som Hjemmet ikke altid er i Stand til at yde dem. Men Børnearbejde i den Udstrækning og den Form, det ofte antager, kan heller ikke paa Landet altid siges at være af det gode, og der er vist ingen Tvivl om, at vi ved Gennemførelsen af det her foreliggende Forslag dog vil kunne modvirke noget af dette Børnearbejde. Det er jo nemlig nu saaledes, at mange Forældre væsentligt sende deres Børn ud som Tjenestedrenge og lignende for derved at skaffe dem det Maaltid Mad, de ellers maatte undvære. Hvis nu denne Lov om Skolebespisning gennemføres, ville disse Forældre maaske undlade at sende deres Børn ud og nøjes med det Maaltid Mad til dem, som Børnene kunne faa paa Skolen.

Under denne Sags Behandling i forrige Samling er det oplyst, at man i England har gennemført et Lovforslag om Skolebespisning. Det findes omtalt i Tidenden Sp. 2978, og jeg skal henvise dertil. I Kristiania er Skolebespisning indført som Skolesag, fuldt ud knyttet til Skolen, og denne Gerning anses som et Led i Skolens Virksomhed ligesaa godt som de forskellige Skolefag. Der er i Aar som i Fjor anvendt 100,000 Kr. til Skolebespisning i Byen Kristiania. I Stuttgart har man ved denne Vinters Begyndelse indført obligatorisk Bespisning med Frokost til alle trængende Børn. Tanken har saaledes båret sig Vej rundt om i forskellige Lande og Byer. Selvfølgelig have ogsaa andre, end jeg her har nævnt, taget den Sag op og søgt at realisere den Tanke som offentlig Foranstaltning i Modsætning til vore Godgørenhedsforanstaltninger herhjemme.

Vi kunne sikkert ogsaa herhjemme magte den Opgave, det her drejer sig om. Efter de Priser, der nu gives for Skolebespisning gennem de Bespisningsforeninger, der ere oprettede, dels i København, dels udenfor København, vil Maden i de fleste Tilfælde kunne tillaves for en ret ringe Sum. Udgifterne til Skolebespisnings Indførelse for hele Landet have vi efter de Priser og Oplysninger, vi have faaet meddelte, anslaaet til 320,000 Kr., som vi fore-